

[Ih Andersen.]

ter, der vil blive fremført, for jeg har ikke kristeligt folkeparti mistænkt for at ville lege julemand og dele ud til højre og venstre. Der må ligge nogle vægtige motiver bagved, som bare ikke fremgår af bemærkningerne til forslaget.

**Kirsten Sparre Andersen (V):**

Det lovforslag, som fru Inge Krogh har har fremsat på kristeligt folkepartis vegne, er som allerede nævnt indeholdt i et forslag fra kommunisterne i sidste samling. Som jeg allerede dengang gav udtryk for, er jeg positiv over for det synspunkt, at det var ønskeligt med mulighed for en forlænget barselorlov, men som socialministeren har fremhævet, er det forbundet med betydelige udgifter for staten og vil uden tvivl få konsekvenser for hele funktionærområdet, hvorfor vi for tiden desværre ikke kan love at medvirke til den ønskede ændring.

Når vi i udvalget skal se på lovforslagets konsekvenser, må vi også se på de konsekvenser, det eventuelt kan få for kvindernes konkurrenceevne. Man må f. eks. se på, om det i forbindelse med en eventuel forlængelse af barselorloven ville være hensigtsmæssigt at gøre det muligt for et ægtepar at dele en barselorlov, og når vi tænker på den næste sag på dagsordenen i dag, hvor vi skal tale om adoption, så må man måske også se på, om vi burde give adoptivforældre mulighed for barselorlov.

Venstre vil altså i udvalget være positiv, i den udstrækning det ikke foreløbig medfører nye sugerør i statskassen og ikke modvirker kvindernes konkurrenceevne på arbejdsmarkedet.

**Gunner Baunsgaard (RV):**

Vi har fra det radikale venstre megen sympati for støtte til mødre med småbørn, og vi mener også, at det har betydning for børnene, at moderen er hos dem længst muligt efter fødslen, men det er os ikke forståeligt, at et parti, som står regeringen nær, et parti, der på grund af de forhåndenværende forhold er gået ind i sparedrøftelserne, nu fremkommer med et forslag, der vil koste millioner af kroner. Indenrigsministeren har allerede nævnt, at der som en konsekvens af forslaget på et senere tidspunkt vil komme udgifter til en udvidelse af barselhvileperio-

den for offentligt ansatte også, sådan at det vil komme til at dreje sig om over 1 million arbejdsdage eller vikardage. Et sådant lovforslag kan i den øjeblikkelige situation ikke være relevant.

Vi kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse fra det radikale venstre.

**Gerda Møller (KF):**

Så sent som i april måned i år behandlede vi et kommunistisk forslag til folketingsbeslutning, som bl. a. drejede sig om en forhøjelse af dagpengene ved sygdom og fødsel til 21 uger. Så kan det nok forundre én, at kristeligt folkeparti dårligt nok et halvt år efter kommer med et forslag, som drejer sig om nøjagtig det samme, vel vidende at det forslag jo ikke kan vedtages her i tinget.

Vi sagde nej dengang. Vi sagde: forslaget koster penge, vi har ikke pengene, og uanset sympati må vi vente, til der er bedre råd.

Vi lever jo i en tid med knappe midler, og vi ved alle sammen, at det er nødvendigt at spare på mange områder. Vi ved også, hvor vanskeligt det er at finde frem til besparelserne. Vi må også spare på mange områder, hvor det gør ondt. Derfor må det være rigtigt, at der prioriteres, og uanset at det eventuelt kunne være ønskeligt at forlænge barselhvilen, så er vi i vor gruppe ikke sikre på, at netop dette spørgsmål bør have førsteprioriteten, når det gælder om at forbedre vores sociale lovgivning. Skulle vi endelig prioritere med hensyn til forlænget barselorlov, så er der en kategori af medborgere, som i hvert fald kunne trænge til opmærksomhed, og det er de medhælpende hustruer. De kan ikke tillade sig at kræve eller at have 14 dage, endside 20 ugers barselorlov; her ville der snarere for os at se være noget at tage fat på.

Vi siger altså også nej denne gang, og vi vil i øvrigt på linje med, jeg tror samtlige tidligere ordførere, udtale vor forundring over, at et af sparepartierne fremsætter et sådant udgiftkrævende lovforslag uden at sige et ord om, hvor de vil tage pengene fra.

Jeg vil egentlig også efterlyse en begrundelse for, at barselhvilen nu skal være 20 uger og ikke 18 uger, som fru Inge Krogh plæderede for, da hun var ordfører her i april måned. Da gav fru Inge Krogh den begrundelse, at der står 18 uger i kristeligt folkepartis program.

Der foreligger også et forslag om en til-